

Διορίζειν, ἵνα μητὸς τοῦ τελευταίου ταυτότητος, πλανήσαις τοὺς ἀντιγραφέας παραλιπεῖν ἐποίησε τὰ ἐν μέσῳ.—Στ. 7, Ὡποτέρου Δ' ἔξιν ἡ Αἴγυπτος.] Μᾶρκον κάνθάδε περιλεῖν τὸν κακῶν παρ' ἄπαντα γραφόμενον σύνδεσμον· συνέχεται γάρ τοῖς ἀνωτέρω τὸ λεγόμενον, Γένοετο ἀν ἀμφισβήτησις, ὥποτέρου ἔξιν ἡ Αἴγυπτος.—Στ. 9, Κατανίσσαντας δὲ τοῦτο.] ΗΔ, ΑΤ (παρ' ἄπαντιν ἀδικηοῦτον), Κατένας δέ τις τοῦτο. Οὐδὲ νοῦς, Συγχωρήσαντας δέ τὸ περιττὸν εἶναι τὸν διορεισμὸν τῶν τριῶν ἡπείρων, Λίσις δηλονότι, Εὐρώπης τε καὶ Διεύης, διὰ τὸ μὴ πολλάκις περὶ τῶν ὄρίων αὐτῶν ἀμφισβήτησαι, ὥσπερ καὶ τῶν κατὰ μέρος χωρῶν κ. τ. λ.—Στ. 14, Μηδὲ νήσους.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰς μὲν δὴ νήσους.—Στ. 15, Οὐκ ἐπαγνέσσαι... τοὺς Ἀλεξανδρῷ παρακινοῦντας κ. τ. λ.] Ἀριστοτέλης ἦν ὁ παρηγεκὼς Ἀλεξανδρῷ, ὥσπερ καὶ Πλούταρχος (Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρ. τύχ. ἢ ἀδετ. § 6) λέγει, τοῖς μὲν Ἑλληστιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρ- ξάροις δεσποτικῶς χρῆσθαι. Εἰσίκαστοι μάντοι κακῶς ἐκλαβεῖν δὲ Ερα- τοσθένης καὶ δὲ Πλούταρχος τὴν τοῦ Σταγειρίτου παραίνεσσιν· εἰκὸς γάρ τὸν φιλόσοφον, ἀποτρέψαι βουλόμενον τὸν Ἀλεξανδρὸν τῆς κατὰ τῶν ὄμοφύλων ἐπιβουλῆς, οὖς, καθάπερ ὁ πατὴρ Φιλιππος, δουλώ- σασθαι δῆλος ἦν ἐφιέμενος, τοιοῦτόν τε παρανέσσαι, ὡς ἐχρῆν μὲν αὐτὸν πᾶσιν ἡγεμονικῶς καὶ μὴ δεσποτικῶς προσφέρεσθαι· εἰ δὲ οὖν πάντως δισπόζεται ἀβούλετο, τῆς γε τῶν Ἑλλήνων αὐτονομίας ὅφειλε φείδεσθαι.—Στ. 22, Πολιτευομένους.] Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον, Πολι- τευσακένους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 87, στ. 8, Τῆς Ἀττικῆς, μέχρι.] ΗΔ, ἡ περιαίρεσις τοῦ πρὸ τοῦ, Μέχρι, συνδέσμου, Καὶ, διν οὐδὲ οἱ μεταφράζαι Λατῖνοι ἔξεφρασσαν.

ΣΕΛΙΔ. 88, στ. 10, Συνεπεσπᾶσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Συνεπισπᾶσθαι. ΔΓ Συνεσπᾶσθαι.—Στ. 11, Γενομένην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γενομέ- νην.—Στ. 12, Ταύτην.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαύτην.

ΣΕΛΙΔ. 89, στ. 11, Τούτους τα δῆ.] ΗΔ, ΑΤ, Τούτους γε δῆ. ΔΓ, Τούτους μὲν δῆ.—Στ. 13, Παρέντας τοὺς τοσοῦτον ἀντι- μαρτυροῦντας αὐτῷ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Παρέντας τοσοῦτον ἐπιμαρ- τυροῦντας αὐτῷ.—Στ. 22, Τούτῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 26, Περὶ τὰ δρη.] Ἀμενον ἀν γράφοιτο, Παρὰ τὰ δρη.—

Στ. 29, Ως καὶ ἐκμαρτυρεύμεν.] Ἀξερίσκοις διεληφτα τὸν κακόν εἰσ-
φέρουσαντα μεταξύ σύνδεσμου.

ΣΕΛΙΔ. 90, στ. 5, Οὐς αὐτός.] ΗΔ, ΑΤ, Ως αὐτός.

ΣΕΛΙΔ. 91, στ. 10, Παραψελλίζοντες. Ήδη δὲ καὶ ὥμεν.] ΗΔ, ΑΤ, Παραψελλίζοντες ἡδη. Καὶ ὥμεν δ. — Στ. 17, Οφεις τε,
βοῦς κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Οφεις τε καὶ βοῦς. — Στ. 21, Σχυρό-
χοττον.] Ἀνδρόχοττον, φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις τε καὶ τάντιγραφα
(καθά καὶ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ) μετὰ ΔΓ, Ἀνδρόχοτον. Ἐγραψα,
Σαυδρόχοττον, ώς φέρεται παρ' αὐτῷ Στράβων τρις ἐν τῇ πεντε-
χιλεκάτῃ βίβλῳ, παρὰ τῷ Αἰθηναίῳ, καὶ ἄλλοις. — Στ. 23, Τουαῖτα.]
Ταυότων ψευσμάτων πλήρη. — Στ. 26, Εἰ γάρ ὁ διὰ Ρόδου κ. τ. λ.]
Λείπεται εἴκασται οἱ πρὸ ὥμον τινὰ ὀδει πρὸ τῶν ρημάτων τούτων,
ἄσπερ καὶ κατωτέρω πρὸ τῶν, Ο τε ἐξ ἀμεσοῦ, ή τοῖς ἀντεγρα-
φεῦσιν ἀβλεπτηθέντα, ή τῷ μακρῷ χρόνῳ ἔξειται γεγονότα.

ΣΕΛΙΔ. 92, στ. 5, Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰππαρχος.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ ὁ
αὐτὸς Ἰππαρχος· μαρτυρεῖ δὲ τῇ διορθώσει καὶ ὁ Λατῖνος μεταφρά-
στής· εἴρηκε γάρ, ipse etiam Hipparchus, εἰπὼν ἄν, et idem Hipp-
archus, εἴπερ ἦν ὁρθὴ η φερομένη γραφή. — Στ. 9, Οὐδὲ ἐκεῖνο εὖ
λέγει, ἐπειδὴ.] Αἱ ἐκδόσεις καὶ τὰ ἀντίγραφα φέρουσιν, Οὐδὲ ἐκεῖ-
νος εὐλογεῖτο, μετὰ ΔΓ, Οὐδὲ ἐκεῖνος εὐλογεῖτο τινὲς μὲν
παρῆνουν τρέπειν εἰς τὸ Οὐδὲ ἐκεῖνος (ὁ Ἰππαρχος δηλουσότε) εὖ
λέγει τὸ, ἐπειδὴ, καθάπερ Ἐγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔτεροι δὲ
εἰς τὸ, Οὐδὲ ἐκεῖνο εὖ λέγει, ἐπειδὴ, ὁ προειδόμην αὐτός. ίσως
μέντοι ἐγέγραπτο, Οὐδὲ ἄν ἐκεῖνο (ἢ, ἐκείνως) εὖ λέγοιτο,
ἐπειδὴ. — Στ. 11, Λόγον.] ίσ. γρ. ἐνάρθρως, Τὸν λόγον. —
Στ. 15, Οὐδετέρωσε.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδὲ ἐτέρωσε. — Στ. 22,
Οσα εὖ διεισέβληκεν.] Παρ' ἀπαστιν, Οσα οὐ διεισέβληκεν, πλὴν
ἐνὸς ἀντεγράφου, ἐνθα λείπει ἡ ἀρνησις. Καὶ ὁ μὲν Κασωβῶν γρά-
φειν παρῆνει, Οσα οὖν διεισέβληκεν ἐμοὶ δὲ ἀμείνους ἐδοξει τρέπειν
τὴν ἀρνησιν εἰς τὸ, Εὖ, τουτέστιν, ὁρθῶς, εὐλόγως, κατὰ τὸ ἐν τοῖς
ἔχησι (σελ. 99) λεγόμενον, Εὐθύνει πάλιν οὐκ εὖ.

ΣΕΛΙΔ. 93, στ. 3, Αὐτό.] ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτός. — Στ. 24,
Φέρε δὴ τὴν... ὑποθῶμεν.] ίσ.γρ. Φέρε δὴ ἐπὶ τὴν, ή Φέρε δ
ἐπὶ τὴν... ὑποθῶμεν. — Στ. 30, Εὔπορια.] ΔΓ, τῆς ἐκδεδομέ-
νης ἀμείνων, Εὔπορεια. — Χελώνια.] Χελώνιον ὠνόμαζον τὸ τῆς
χελώνης ὀστρακῶδες κέλυφος, τὸ παρὰ τοῖς ἐταλίζουσι μᾶλλον ἡ ἀλη-
νίζουσι τῶν ὥμετέρων Ταρταρούγα (Tartaruga) καλούμενον.

ΣΕΛΙΔ. 94, στ. 3, Τῶν ὄρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ ὄρου. — **Στ. 18,** Τὸν δὲ σῖτον ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ κ. τ. λ.] Παραπλήσια τούτοις ἔρει (Μέρ. Γ, σελ. 288 καὶ 293) περὶ τῆς περ' ἐνίσις τῶν Λιθύων εὐφορίας. — **Στ. 21, Ματιανὴ... Σακασηνὴ... Ἀραξηνὴ.]** ΗΔ, ΑΤ, Ματιανὴ... Σακασηνὴ... Ἀραξηνὴ. Τὸ μὲν γάρ πρῶτον δὲ ἐγὸς τῷ φέρεται περ' Ἡροδότῳ, καὶ παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ (τοῦτο δὴ Στράβωνος τὸ χωρίου παρεχομένῳ μαρτύριον). τῶν δὲ λοιπῶν οὐ τάσις οὐκ ὁμολογεῖ τῷ τοῦ ἐθνικοῦ τύπου κανόνι. Σακασηνὸς γάρ καὶ Ἀραξηνὸς (ώς Περγαμηνὸς) φελεῖ λέγεσθαι, οὐ Σακασηνός, οὐδὲ Ἀραξηνός. — **Στ. 24, Εὐ δὲ τῇ Μαργιανῇ κ. τ. λ.]** Παράβολε τοῖς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Β, σελ. 338) λεχθησομένοις τῷ Στράβωνε περὶ τῆς αὐτῆς τούτης χώρας.

ΣΕΛΙΔ. 95, στ. 5, Βαγαδανία.] Εὖ ΕΔ ἐνθάδε τε καὶ τοῖς ἑξῆς (Μέρ. Β, σελ. 375), ὁμολογούστης τῷ Βυζαντίῳ Στεφάνῳ, ΑΤ, Βαγαδανία. — **Στ. 10, Οἶσον.]** Γράφε, Ωξον, ὡς φέρουσιν αἱ ἐκδόσεις, καὶ τῶν ἀντεγράφων τὰ πλεῖστα, οἵς ὀφειλον ἀκολουθῆσαι, οὐ διὰ τὸ πιεῖν (οὐδὲν γάρ ὀκριθὲς οὐδὲ ὁμολογούμενον ἐν τῇ γραφῇ τῶν ξενικῶν ὀνομάτων, ἐπεὶ καὶ Πολύβιος καὶ ἔτερος, καὶ Στράβων αὐτὸς ἀλλαχοῦ τὴν διὰ τοῦ σε γραφὴν προειδούτο), ἀλλ' ἵνα γε καινοτόμουντος αἰτίαν ἐκφύγω.

ΣΕΛΙΔ. 96, στ. 3, Παραβάλλοιντο.] Οὗτω τὰ πλεῖστα τῶν ἀντεγράφων, ΑΤ, Παραβάλλοιντο. — **Στ. 19, Ἐπεδείκνυμεν.]** ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεδείκνυμεν καὶ μαρτυρεῖ τὰ περὶ ἱέρυντος εἰρημένα τῷ Στράβωνι ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 81) παρωχημένου, οὐκ ἐνεισώτος, χρήξειν ἐνθάδε τὸν λόγον. — **Στ. 21, Πεντακισχιλίων.]** ΔΓ, Τετρακισγελίων. Συνεξέτασον τοῖς ἀνωτέρω (σελ. 81) ρήθεῖσι, προστεχετάσας καὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις. — **Στ. 23, Εἴς δὲ Βάκτρα καὶ τὰ τοῦ σόματος κ. τ. λ.]** Οὗτως ἐξέδωκε τὸ χωρίου ὁ πρὸ ἔμοῦ, ἀκολουθῆσας τῇ Κασωβῶνος διορθώσει, προειδέναι παρακινέσσαντος τὸ πρώτου ἄρθρον. Άλλ', ἐπεὶ ἐν ᾧ τῶν ἀντεγράφων φέρεται κατὰ γενικὴν, Βάκτρων, ὡς διόρθωσις τοῦ Βάκτρα, δῆλον, ὅτι ἀμεινον ἀν λέγοιτο, Εἴς δὲ Βάκτρων καὶ τοῦ σόματος κ. τ. λ. Ἰν' ἦ ὁ νοῦς, Τὰ περὶ τὴν ἱέρυντον εἰσὶ πάμπολυ ἀρχαιώτερα τῶν Βάκτρων καὶ τοῦ σόματος τῆς Κασπίας εἰτε Υρκανίας θαλάττης, ὅπερ σόμα διέχει τοῦ μυχοῦ τῆς αὐτῆς θαλάττης περὶ ἐξαισχυλίους ζαδίους.

ΣΕΛΙΔ. 97, στ. 2, Ζῶντα δοῦλοις. Πῶς οὖν, εἶπερ κ. τ. λ.] Οὗτως αἱ ἐκδόσεις καὶ τὰ παραβληθέντα ἀντεγράφη. Εἰ μέντοι γ' ἦ

δυνατόν μοι καὶ δεύτερον ἀκθοῦναι τὸν Στράβωνα, οὐχ ἀν δικησα
γράφειν, Ζῶντα δὲ ΟΜΩΣ ΟΠΩΣΟΪΝ. πᾶς οὖν, εἶπερ, κ. τ. λ.,
κ Οπώσοιν, ὅπωσδήποτε, οἰωδήποτε τρόπῳ ν φησίν Ήσύχιος.—
Στ. 9, Αὐτά γε.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Αὐτά τε.—Στ. 13, Φησὶ δὲ δέ.]
Ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Φησὶ δέ γε δέ.

ΣΕΛΙΔ. 98, στ. 1, Τοῖς πρὸς τῷ Καυκασίῳ Βάκτροις.] Οὗτως
αἱ ἐκδόσεις τὰ δέ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων, Βάκτροις. Ίσως δέ καὶ
ἀντὶ τοῦ Καυκασίῳ (ῷ προσυπακούοιτ' ἀν τὸ, δρεῖ) ἐγράφετο
πάλαι Καυκάσῳ.—**Στ. 11, Συνέγραψαν.]** ΔΓ, Συνέγραψαν ἀν;
ἀμείγων τὴς ἐκδεδομένης.—**Στ. 13, Προλόγοι.]** ΗΔ, ΑΤ, Προλό-
γοι. Εἴ δέ προαιρῆ πάντως τὸν παθητικὸν τύπον, γράφε γοῦν κατὰ
παράτασιν, Προλόγοιτο.—**Στ. 14, Οὐ σοφῶς.]** Εξ ΕΔ προσίθηκα
τὴν ἄρνησιν. ΔΓ, σοφός.—**Στ. 15, Ως ισοδυναμοῦντων τῶν ζητου-
μένων, λαμβάνοντος πρὸς τὸ ἀποδεῖξαι τὸ ζητούμενον.]** Ο ἀρχαῖος
μεταφραστὸς ἔσκειν ἀνεγνωκέναι μετὰ συνδίσμου, Ως ισοδυναμοῦν-
των τῶν ζητουμένων, καὶ λαμβάνοντος κ. τ. λ. Ο δὲ ίταλὸς
μεταφραστὸς ἡρμήνευσεν, ὥσπερ ἀν εἰ ἀντὶ, Τῶν ζητουμένων, ἐγέ-
γραπτο, Τῷ ζητουμένῳ λέγει γάρ (πρὸς τὸν Ερατοσθένην ἀναφέ-
ρων τὸ, λαμβάνοντος), come se egli avesse preso à dimostrare
il quesito per principj, i quali fussero d'eguale forza alle
cose che si cercano, τούτεστι, Ως τοῦ Ερατοσθένους λαμβάνοντος
τὰ ισοδυναμοῦντα τῷ ζητουμένῳ πρὸς τὸ ἀποδεῖξαι αὐτὸ τοῦτο τὸ
ζητούμενον καθά καὶ κατωτέρω (σελ. 99) « οὐσπερ τοῦ Ερατο-
» σθένους προηγουμένως τὴν ἔκείνου μαρτυρίαν ἐγκρίνοντος ». Εἶτεροι
δὲ ἄλλως ἀποδεδώκασι τοῦ χωρίου τὸν νοῦν, εἰς αὐτὸν τὸν Ἰππαρχον
ἀνενεγκόντες τὸ, Λαμβάνοντος οἵσι συνηγορεῖν δύει τὰ ἔξης (σελ.
105, 115 καὶ 117).—**Στ. 23, Ταῦτα δὴ.]** ΔΓ, Ταῦτα δέ. Ισ. γρ.
Ταῦτά τε.—**Στ. 30, Οὐχ δ ἔκεινος· δινεῖν.]** Εξ ΑΓ, ΑΤ, Οὐχ διερ
ἔκεινος· δινοῖν.

ΣΕΛΙΔ. 99, στ. 1, Πεσεῖν.] Ίσως κανθάδε, ὡς μετ' ὀλίγα, γρα-
πτέον, Πεσεῖν ἀν.—**Στ. 2, Όσων.]** ΗΔ, ΑΤ, Όσουν προσυπα-
κούεται γάρ τὸ, Σταδίων. Ή δέ ΔΓ, Όσην, ἔχει μέν τε εὐπρόσω-
πον, ὡς ἀναφερομένη πρὸς τὸ, Ἰνδεικὴν, οὐκ ἔξιν δύοις γυναι-
σίοις γάρ ἀν, Ήλίκην.—**Στ. 5, Οτε γε.]** Ισ. γρ. Ο γε—**Στ. 6,**
Εἰπόντα.] Εἰπόντος, ἐγράψεν δὲ Γερμανὸς ἀκδότης ἐκ ΔΓ, ἀντὶ^τ
τοῦ ἐψευσμένου, Εἰπόντας ἐμοὶ δὲ ἐδοξεν αὐτὸ τοῦτο τρεπτέον
εῖναι εἰς τὸ, Εἰπόντα, τὸν Ερατοσθένη δηλονότι.—**Στ. 7, Άντε-**

τοῦ χειμερινοῦ.] ΉΔ, ΑΤ, Ἀπὸ τοῦ χειμερινοῦ ἔξι δὲ γράφειν καὶ, ἐπὶ τοῦ χειμερινοῦ.—Στ. 8, Μαθηματικῶν.] ΔΓ, Τῶν μαθηματικῶν, μετὰ τοῦ ἀρθρου.—Στ. 20, Τῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.] Εὖ ΕΔ προσέθηκε τὸ πρῶτον ἀρθρον.—Στ. 24, Τῶν τόπων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν τόπον.

ΣΕΛΙΔ. 100, στ. 2, οὐς οἴεται... πιεῖναν.] Τὸ μὲν, Πειζεύων, ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιεζεύοντες τοῦτο δὲ καὶ τὴν τοῦ, Οἴονται, τροπὴν εἰς τὸ, Οἴεται, ὑπηγόρευεν. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸν Ἐρατοσθένη τὸ Οἴεται, κατὰ γε τὸν Ἰππαρχον· δὲ γάρ Στράβων τούντιον φησὶν, ἀπολῦσαι βουλόμενος τῆς αἰτίας Ἐρατοσθένη.—Στ. 4, Ταῦτα.] Ή μιαγυραπτέον τὴν ἀντωνυμίαν ὅλως, η τρεπτέον εἰς τὸ, Αὐτὰ, ὡς ἡρμάνευσεν ὁ ἀρχαῖος μεταφραστής.—Στ. 21, Δισχιλίους.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Χιλίους.—Στ. 24, Δισχιλίων.] Καὶ τοῦδ' ὥστε, ΑΤ, Χιλίων.

ΣΕΛΙΔ. 101, στ. 13, Ποιούσαις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποιούσῃ.—Στ. 25, Ἀποδούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποδιδούς.—Στ. 29, Πρὸς τὴν δευτέρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τὴν ἐς δευτέραν.

ΣΕΛΙΔ. 102, στ. 8, Ἀπὸ τῶν ὄρῶν.] Ἀπὸ τῶν ἀρκτῶν, δεῖν γράφειν εἶκασσεν ὁ Κασσωβῶν οὐκ ἀπειδάνως, διὰ τὰ ἔξης τῷ Στράβωνι (σελ. 114) ρήθησε μενα.—Στ. 12, Ὑπηρεσίᾳ.] Μόνος ὁ Στράβων καταχρησιῶς ἔχρησατο τῷ ὀνόματι (ἔτερόν τι μηλοῦντι) ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ, Ὑπηρετεικῷ πλοιώ, ὡς ἀπέδειξεν ὁ Κάσσωβος.—Στ. 16, Μὴ ἔχειν πόσον.] Γραπτέον, οἷμα, Μὴ ἔχειν εἰπεῖν, πόσον ("Ιδ. κατωτέρ. σελ. 107").—Στ. 18, Καὶ γάρ καὶ τὰ διατήματα.] Ἐπαναλάμβανε τὸ, Τυπωθῶς φησιν ἀποδιδόναι, τοιτέστιν οὐκ ἀκριβῶς.—Ἄ φησιν.] Ἐκ ΔΓ καὶ τῶν προτέρων ἐκδόσεων προσέθηκε τὴν πρώτην λέξιν.—Στ. 19, Συναγαγεῖν.] ΉΔ, ΑΤ, Συνάγειν.—Δὲ τινας.] ΉΔ η προσθήκη τῆς πρώτης λέξεως. Οἱ δὲ Κασσωβῶν παρήγει γράφειν, οὓς τινας.—Στ. 26, Φιλότιψον.] Οὐ μετακινητέον τὴν γραφήν· ίσον γάρ ἐνταῦθα δύναται τῷ, Φιλόνεεικον. Ἐνδέχεται μέντοι τὸν Στράβωνα γεγραφέναι διότε Φιλαίτεον· καὶ γάρ ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 113) ὡς φιλατίου καθάπτεται τοῦ Ἰππάρχου ὁ Στράβων. Εὗται δὲ Φιλαίτιος, δην οἱ Γάλλοι καλοῦσι chicaner, η chicanier.

ΣΕΛΙΔ. 103, στ. 20, Πόλιν ἐγκλίνειν.] "Ισ.γρ. Πάλιν ἐκκλίνειν." Ιδε κατωτέρω (σελ. 114).—Στ. 28, Γορδυαίων.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Γορτυναίων.

ΣΕΛΙΔ. 104, στ. 2, Ἀπὸ δὲ τῶν ἀκρωτηρίων κ. το λ.]

Παράβαλτοις τούτοις ἀπέρ ἐν τοῖς ἔξης (Μέρ. Γ, σελ. 141) ἔρει, καὶ τὰς ὑφ' ἕκατέρους Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 6, Γορδυκίων.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Γορτυναῖς.—Περιβαλομένους.] ΗΔ, ΑΤ, Περιβαλλομένους.—Στ. 9, Γενόμενον.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Γενόμενον.—Στ. 17, Επισκεψόμενα.] Τὸ ἐμὸν ἀνττύραφεν, Επισκεψώμενα, ὄρθιώτερον ἔσσεις.—Στ. 21, Προφέρεται.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Προφέρεται.—Στ. 29, Απομετρήσεις.] ΗΔ (κατὰ παραχείμενον ὡς κατωτέρω, σελ. 106), ΑΤ, Απομετρεῖσθαι ΔΓ, Απομετρεῖται.

ΣΕΛΙΔ. 106, στ. 8, Ὀσων.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀσον· καθά καὶ ἀνωτέρω (σελ. 37) διωρθώκαμεν.—**Στ. 15,** Τοὺς συνάμφων.] Εὖ ΔΓ (προσυπακουομένου τοῦ, Σταδίους), ΑΤ, Τοῦ συνάμφων.—**Στ. 23, Ὀσων.]** ΗΔ, ΑΤ, Ὀσον.—**Στ. 24,** Τὸ τοῦ Ταύρου.] Κράφε, Τὰ τοῦ Ταύρου, ὡς φέρουσι τὰ ἀνττύραφα καὶ αἱ ἐκδόσεις, πλὴν τῆς τοῦ Γερμανοῦ, ἢ μὴ συνιδῶν ἡπολούθησα.—**Στ. 27,** Πρὸς τῷ... προσχρῆσθαι.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τῷ... προχρῆσθαι.

ΣΕΛΙΔ. 107, στ. 24, Ή μὲν καὶ τὰ μέλη λαμβάνει... ἀρθρώσῃ κ. τ. λ.] ΗΔ (ἢ πάλαι κατεχόριστα ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἰπποκράτ. Περὶ ἀέρων κ. τ. λ. σημειώσ. σελ. 391), ΑΤ, Ή μὲν κατὰ μέλη (ΔΓ, μέρη) λαμβάνει... ὄρθιώσει.—**Στ. 26,** Τοὺς δὲ διαιμελεῖσθαι μάρων.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Τὸν δὲ κ. τ. λ. Εἶτι δὲ ἐκ τῆς Ομήρου Οδύσσει, 291.—**Στ. 27, Ἐκατέρᾳ.]** Τὰ πλείω τῶν ἀνττύραφων, Εἴκατέρᾳς δὲ καλῶς ἔξει, εἰ, προσυπακούων τῷ Χρώμενα τῷ, Αὔφοτέρας, οὗτως εἰςοις, Χρώμενα δὲ οὐκείως, ἐκατέρας τὸν καιρὸν καὶ τὴν χρείαν σκοποῦντες.—**Στ. 29, Ποιεῖσθαι.]** ΗΔ, ΑΤ, Ποιεῖσθαι. Καὶ μετ' ὅλιγα δὲ (σελ. 108) καθ' ὁμοίαν διάθεσιν χρήσται τῷ ρήματι.

ΣΕΛΙΔ. 108, στ. 9, Ός τὴν Σικελίαν.] ΑΤ, "Ισώς τὴν Σικελίαν.—**Στ. 11, Τὴν δέ.]** Εὖ ΔΓ ἡ προσδήκη τοῦ συνδέσμου, —**Στ. 14,** Ή μὲν οὖν οἰκουμένη δίχα διήρηται τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῇ ἐπὶ Στήλας θαλάττῃ καλῶς εἰς τε τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον μέρος.] Ταῦθ' οὗτως ἔχει ἐν τοῖς ἀνττύραφοις. Ή μὲν οὖν οἰκουμένη δίχα διήρηται ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΟΤΙΟΥΣ (ἄλλ. ΚΑΛΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΟΤΙΟΥΣ) ΜΕΡΟΥΣ· ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἀκολουθήσας τῷ πρὸ αὐτοῦ Γαλλῷ Βρεκιγνῷ (κάκεινῷ ἐξ ἑτέρου διορθώσεως γράψαντι), μετέβαλεν εἰς τὸ... καλῶς εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρους. Καὶ ἡ μὲν οἰκουμένη δῆλος τὸν δὲ διέρθωσιν

χαίρειν ἔστις, συντομωτέρως δεῖν φήμην ἔξενγκχεῖν... ΚΑΛΩΣ ΕΙΣ ΤΕ ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΤΙΟΝ ΜΕΡΟΣ, αὐτῷ πειθεῖς Στράβωνι οὐτωσὶ φίσαντι ἐν τοῖς πρόσθειν (σελ. 101), «Τοῦ τε Ταύρου καὶ τῆς ἀπὸ Στηλῶν Θαλάττης, μειλῶν [Ἐρατοσθένης] τῇ γραμμῇ ταύτη τὴν οἰκουμένην δίχαι, καὶ καλέσας τὸ μὲν βόρειον μέρος, τὸ δὲ νότιον ν. —Στ. 17, Ως ὅντος ἐνδικούς ὁδού.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Ως ἐθνος ἐνδικούς ὁδούς. Άλλ' ἵσως ἡ γυνοία γραφή Ως ἐθνος ἐνδικούς. —Στ. 25, Οὗτε γάρ.] Έκ ΔΓ προσειληφε τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 109, στ. 7, Τὸ ἐνταῦθα.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὰ ἐνταῦθα.

—Στ. 10, Οὐ μάν πω ἀν ἐξισάζοιτο Τῇ ΙΝΔΙΚΗ, ΆΛΛ' ΟΥΔΕ τῇ Αριενῆ.] Τυπογράφων ἀβλεψίᾳ ἐξερρύκσαν τοῦ ἡμετέρου κειμένου τὰ κεφαλοσίοις κεχαρχυμένα γράμματαν. Άντε δὲ τῶν προτέρων ἵσως ἐγέγραπτο πάλαι, Οὐπω ἀν (ἢ Οὐκ ἀν πω) ἐξισάζοιτο. Ενδίχεται μέντοι καὶ γεγράφαι πάλαι, Οὐ μόνον γ' ἀν ἐξισάζοιτο. —

Στ. 28 καὶ 30, Δυεῖν.] Ίνα μὴ παλλογεῖν ἀναγκάζωμαι, ἀπαξ εἰπεῖν ἀπόχρη, ὅτι ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἄλλοις Δυοῖν, ἔγραψκ καθ' ὅλην τὴν Γεωγραφίαν τοῦ Στράβωνος, Δυεῖν (ἐπὶ γενικῆς πτώσεως) οὐκ ὄλεγοις ἀκολουθήσας ἀντεγράφοις.

ΣΕΛΙΔ. 110, στ. 8, Εἴκενο.] Έξ ΕΔ, ΑΤ, Εἴκενον.—**Στ. 16,** Εἴπειτα καὶ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴπειτα δὲ καὶ.

ΣΕΛΙΔ. 111, στ. 10, Οὐδετέρα.] Τουτέσιν, οὖδ' ἡ εὐθεῖα, οὖδ' ἡ κεκλασμένη. ΗΔ, ΑΤ, Οὐδετέρα. Εἰ δὲ προσωρῇ τὸ κατὰ δοτικήν, γραπτέον γοῦν Οὐδετέρω, τουτέσιν, οὔτε τῷ δικτὸς τῆς Ἡρώων πόλεως, οὔτε τῷ διὰ Ρόδου. —**Στ. 11, Διεκβόρειοι.]** Εὐ τοῖς ἀμφιβολούμένοις ἔταξα τοῦ ὀνόματος τὴν πρόθεσιν, ὅλλως τε καὶ πλὴν τούτου τοῦ χωρίου Τοάνων, παρ' οὐδενὶ πω ἐτέρῳ τῶν συγγραφέων εὑρημένου τοῦ τοιούτου συνθέτου, ὥσπερ οὐδὲ τοῦ, Διανότιοι, Διαζεφύρειοι, Διεῶοι.—**Στ. 21, Εἶχον.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶχοντα. —**Στ. 22, Τῶν τὴν ὄρθην περιεχουσῶν.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν περὶ τὴν ὄρθην ἔχουσῶν (ἄλλ. ἔχουσταν). —**Στ. 27, Οὐδὲ τὸ ἐπιφερόμενον εῦ.]** ΗΔ, ἡ προσθήκη τοῦ ἐπιφερόμενος.

ΣΕΛΙΔ. 112, στ. 10, Σχεδὸν δὴ τι.] Άντε τῆς παρ' ἀπασι ταύτης γραφῆς, γραπτέον ἵσως, Σχεδὸν δέ τι.—**Στ. 26, Παρέσπασαι.]** ΗΔ, ΑΤ, Περιέσπασαι.

ΣΕΛΙΔ. 113, στ. 7, Εἵλαττονι.] ΔΓ (ἀμείνων), Εὐ ἐλάττονι. —Ἄν... πιςεύωμεν.] Έξ ΕΔ, ΑΤ, Εν... πιςευομένη ἀνδ' οὐ

Γερμανὸς ἐκδότης (κάκεῖνος ἐξ ΕΔ) γραψεν. Εἰ... πιςεύομεν. — Στ. 14, Ἀνατολάς.] Οὗτως ὁρθῶς τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, ΑΤ, Ἀνατολὴν. — Στ. 15, Ἐφ' ἐκάτερον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐφ' ἐκάτερα. — Στ. 25, Λέγεται.] ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Λέγεται.

ΣΕΛΙΔ. 114, στ. 5 καὶ 11, Οχτακισχιλίων.] ἐξ ΕΔ (χατωτέρω δὲ καὶ ἐκ ΔΓ), ΑΤ, Επτακισχιλίων. — Στ. 15, Ἐπὶ τόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τό. — Στ. 19, Παρετίθεμεν.] ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Παρατίθεμεν. — Στ. 25, Ως ἄν.] Ἐκ ΔΓ προσείληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 115, στ. 9, Οὐ γάρ δίδοται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐ γάρ δὴ δίδοται. — Στ. 11, Τετρακισχιλίων ὀκτακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τετρακισχιλίων ΣΤΑΔΙΩΝ ὀκτακοσίων. "Ισως ὁρθωτέρα ταύτης γραφὴ. ἦν, Τετρακισχιλίων ΕΠΤΑΚΟΣΙΩΝ, ή ὀκτακοσίων." Ιδ. τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν, τόμ. I, σελ. 231, σημειώσ. 2. — Στ. 25, Ἐκείνη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκείνης. — Στ. 26, Τὰς διαμάνας.] ΉΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἀρθρου.

ΣΕΛΙΔ. 116, στ. 1, Νοεῖται τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νοεῖται ἔτι. — Στ. 5, Ράχοιν.] Γραπτέον, Ράχον. δι. τῆς παρούσ. ἐκδ. τὰ Προλεγόμεν. Μέρ. Α, σελ. 55'. — Στ. 7, Ἐλάττον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ήττον. — Στ. 20, Διαμέτρῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διάμετρῳ. — Στ. 21, Καταμετρεῖν ἄν.] ΉΔ, ΑΤ Καταμετρεῖν δὴ, ἡ τῆς ΔΓ, Καταμετρεῖν δέ. — Στ. 22, μηδέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μή.

ΣΕΛΙΔ. 117, στ. 7, Ότι ἐπί.] ΉΔ, ΑΤ, Ότ' ἐπὶ συνδέσμου γάρ (ὅν ἐξέφρασε καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς διὰ τοῦ φυονίασθαι, ἀμεινον ἀν ἐκφράσας διὰ τοῦ quod) ἐνθάδε χρεία, οὐ χρονικοῦ ἐπιφρήματος τοῦ, Ότε. — Στ. 17, Εἶναι κατ'.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶναι καὶ κατ'. — Στ. 27, Ἀφεισάναι τοὺς τὰς Κασπίους πύλας, Θαψάκου Δὲ καὶ τοῦ Κασπίου, ΠΟΛΥ ἐλάττους ἀφεισάναι κ. τ. λ.] Οὗτω φέρεται παρ' ἀπασι τοῖς ἐκδόταις τῶν δ' ἀντιγράφων ἦν μὲν φέρει ἐκ διορθώσεως ΤΕ ἀντὶ τοῦ Δὲ, ἔτερον δὲ, Δὲ ΠΟΛΥ, ἀντὶ τοῦ ΠΟΛΥ· ἐξ ὃν ἀν τις ἡγήσατο τὴν γνησίαν γραφὴν ὑπάρξει πάλι, Ἀφεισάναι τοὺς τὰς Κασπίους πύλας Θαψάκου ΤΕ καὶ τοῦ Κασπίου ΠΟΛΥ Δ' ἐλάττους ἀφεισάναι κ. τ. λ.

ΣΕΛΙΔ. 118, στ. 3, Λαμβάνοντος τὰς εὐθείας.] ΉΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἀρθρου. — Στ. 5, Ἰσημερινήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεσημερινήν. — Στ. 13, Εὐτεῦθεν ἐξακοσίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐτεῦθεν δ' ἐξακοσίους. Εἴτερα ΔΓ, Εὐθένδε κ. τ. λ. — Στ. 15, Ήτις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴ τις. — Στ. 17, Λύτος οὐκ τέτμηται.] Περιττὸς ὁ συμπερο-

σματικός, καίπερ φερόμενος παρ' ἄπαντα Γραπτέου, οἶμαι, Αὐτὸς συντέτμηκε.

ΣΕΛΙΔ. 119, στ. 16, Τῶν Μαλιῶν.] ΉΔ, ΑΤ, Τῷ Μαλέᾳ.
ΔΓ, Τῷ Μαλαίῳ : Τῷ Μαλέῳ.—**Στ. 19, Παρείημεν.]** ΉΔ,
 ΑΤ, Παρείημεν. Ό δὲ νοῦς τοῦ, Εἰ δὲ οὖν παρείημεν τοῦτο,
 εἰςὶν, Εἰ δὲ ἐάσαιμεν, ή συγχωρήσαιμεν τοῦτο, τὰς τρεῖς μῆλονδες
 ἀκρας, κ. τ. λ.—**Στ. 28, Ομολογοῦσι μὴ πλειόνων.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ,
 Ομολογοῦσι πλειόνων. Εἴτερα ΔΓ, Ομολογοῦσιν ή πλειόνων.
—Στ. 29, Πεντακισχιλίων.] Γράφε, ώς παρήνει γράφειν ὁ Καστορ
 έων, Εννακισχιλίων.

ΣΕΛΙΔ. 120, στ. 3, Τρισχιλίους.] Γράφε, Τετρακισχιλίους,
 κατὰ τὰ σημειωθέντα ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (τόμ. I, σελ. 241).
—Στ. 11, Τὸ πλέον δὲ ἔτι ὅπου καί.] ΉΔ, ΑΤ, Τὸ πλέον δὲ
 ἔτιν ὅπου καί. Ἰσως ἀμεινον γράφειν· Τὸ πλέον δὲ εἴ τι που
 καί.—**Στ. 26, Προσαρχτίων.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ, Προσαρχτικῶν.

ΣΕΛΙΔ. 121, στ. 6, Τῶν κατὰ τὴν ἡπειρῶτεν πάλειν.] Πλεονάζειν ἔστιν ἀνθάδε τὸ, Πάλειν, πλὴν εἰ μὴ τις ἡμαρτημένην
 ὑπολάβεις γραφὴν εἴναι τοῦ, Ταύτην, ἐν' οὐδὲ νοῦς, τῶν κατὰ ταύτην
 τὴν ἡμέν προσεχὴν πέπειρον, ἀντιδισταλμένως πρὸς ἐξηρηκεν ἀνωτέρω
 πολὺ διεσηκότα μέρη.—**Στ. 8, Αἰτιασάμενος δὲ οὖν τινα.]** Γρα-
 πτέον, Αἰτιασάμενος δὲ αὖ τινά.—**Στ. 27, Μίς ἀν ὑποπίπτη
 μέτρου τινὸς ἔχόμενα.]** Οὗτως εἴναι γραπτέον ὑπειληφε τὴν τελευ-
 ταίκην λέξιν, ἀντὶ τοῦ, Εὔχομένου, ή, ώς φέρουσί τινα τῶν ὑφ' ἔτέρων
 παραβληθέντων ἀντεγράφων, Εὔχομένους, ή, ώς τὸ ἐμὸν, Εὔχόμενος.
 Ο νοῦς, Μίς ἀν ὑποπίπτη τὰ καθ' Ἑκατα, ἔχόμενα μέτρου τινὸς,
 τουτέστιν, ὅπου ἀν ὁ λόγος η περὶ διαξημάτων μετρήσεως.

ΣΕΛΙΔ. 122, στ. 4, Φησὶ δῆ.] ΔΓ, Φησὶ δέ.—**Στ. 7, Ὅπερ-
 πεπτούσις.]** Γράφε, Ὅπερπίπτουσαν. Ἰδ. Μέρ. Γ, Προλογομ. σελ. ζ.
—Στ. 17, Εἴως τοῦ τῆς.] ΉΔ, ΑΤ, Εἴως τῆς.—**Στ. 19, Μέχρι τοῦ
 ἰσημερινοῦ, λόγῳ δείκνυται.]** ΉΔ, ΑΤ, Μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ
 λέγω, δείκνυται.—**Στ. 30, Διορίζοι τάξις.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ, Διο-
 ρίζοις πως.

ΣΕΛΙΔ. 123, στ. 11, Τὰ ἀνθρώπεια.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τ' ἀνθρώ-
 πεια.—**Στ. 17, Μηδὲ ποταμοῖς.]** Έκ ΔΓ, ΑΤ, Μηδὲ δὴ πο-
 ταμοῖς.

**ΣΕΛΙΔ. 124, στ. 7, Πρός τε τὰς τῶν ζώων καὶ φυτῶν ΣΥΣΤΑ-
 ΣΕΙΣ, καὶ τῶν ἄλλων ΜΕΤΑΛΛΑΞΕΙΣ τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι.]** ΉΔ, ΑΤ,

Πρός τε τὰς τῶν ζώων καὶ φυτῶν ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ, καὶ τῶν ἄλλων ἡμισγ σταλεῖς τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι. Τὸ ἀδιανόητον, ἡμισυ σαλεῖς, ἢ, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν ἀντεγράφων φέρεται, συνθέτως, ἡμισυ σαλεῖς, ἔτρεψκ εἰς τὸ Μεταλλάξεις. Ἰσως δὲ ἂν τις καὶ τὸ Συζάσσεις, λείπου τὸν τιστὸν ἀντεγράφων, περιελεῖν ὅλως τοῦ καιμάνου προέλοιτο, ἀπὸ παραλλήλου χωρίου ὄρμώμενος τοῦ ἐν τοῖς ἔχης (σελ. 132) τοῦδε· αἱ Δι' ὧν ἔμελλον ἔξαλλάξεις δείκνυσθαι ζώων τε καὶ » φυτῶν καὶ ἀέρων, τῶν μὲν τῇ κατεψυγμένῃ κ. τ. λ. ». Ἐχοι δὲ ἂν τις καὶ ὅμοις μικρικεύαξει τὸ χωρίον, Πρός τε τὰς τῶν ζώων καὶ φυτῶν ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ καὶ τῶν ἄλλων, ἡ ΜΕΤΑΛΛΑΞΕΙΣ τῶν ὑπὸ τῷ ἀέρι. — Στ. 22, Τρητεῖσα δίχα ἡ σφαῖρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τρητεῖσα ἡ σφαῖρα δίχα. — Στ. 26, Τὰ εὔχρατα.] Διεγράπτεις τὸ ἄρθρον.—Στ. 28, Ταύταις.] ΗΔ, ΑΤ, Ταύταις.—Κεχρημένας.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ Κεχρημένος τρεπτέον, οἶμαι.

ΣΕΔΙΔ. 125, στ. 12, Καὶ πουΐ.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ συνδίσμου. — Στ. 14, Ταῖς ἐν.] ΗΔ, ΑΤ, Τῶν ἐν. — Στ. 16 καὶ 24, Εἴ οὖν... Εἰ δέ.] ΔΓ, Εἴτ' οὖν... Εἴδ. — Στ. 23, Τὴν ὅλην τὴν.] Ἰσ.γρ. Τὴν γῆν ὅλην τὴν, ἢ, Τὴν ὅλην γῆν τὴν. — Στ. 25, Η ὑποκίπτουσα.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — Στ. 30, Εἰσάγεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, συνάγεται.

ΣΕΛΙΔ. 126, στ. 6, Οὐδέν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐδέ. — Στ. 7, Οὐδὲ δὴ ὁρεινήν.] Ἰσ.γρ. Οὐδὲ ὁρεινήν. — Στ. 11, Ὁρη εἰναι τά.] Ἰσ.γρ. Ὁρη εἰναι τεινα. — Στ. 17, Πλὴν εἰ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλὴν ἢ. — Στ. 24, Παρὰ Γέλωνι.] Ἀμεινον ἀν διέγετο, Παρὰ Γέλωνα. — Στ. 25, Φήσας, Εῦδοξον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φήσας, καὶ Εῦδοξον. — Στ. 26, Κορινθίων.] ΔΓ, Κορίων. Ἰδ. τὴν Γαλλικ. μετάφρ. τόμ. I, σελ. 258, σημειώσ. 4. — Στ. 30, Τυχεῖν δή.] Ἰσ.γρ. Τυχεῖν δέ.

ΣΕΛΙΔ. 127, στ. 2, Καταχθέντα.] ΗΔ, ΑΤ, Κατασχεθέντα. — Στ. 6, ἀποδεχθέντα.] ΗΔ, ΑΤ, ὑπολειφθέντα. ΔΓ, ὑποληφθέντα. Καὶ ἔτι τὸ, ἀποδεχθέντα, ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα, πιεσυθέντα· τὸ μὲν γάρ, ὑπολειφθέντα, προφανῶς ἡμάρτηται· ἡ δὲ διάφορος γραφὴ, ὑποληφθέντα, ὑπονοεῖν παρέχει μήποτε πληρέσερον ἐγράφετο πάλι, ὑποληφθέντα δὲ ἀληθὴ λέγεται. — Στ. 15, Διαδέξασθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δέξασθαι. — Στ. 27, Προφέροντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ. Φέροντα. — Στ. 28, Εὐπόρους.] ΗΔ (ἢν

νῦν καὶ ὑφ' ἔτέρου προβληθεῖσαν ὄρῳ ἐν ταῖς ΔΓ τῆς ἐν Οξογίῳ τοῦ Στράβωνος ἐκδόσεως), ΑΤ, Ἐμπόρους.

ΣΕΛΙΔ. 128, στ. 1, Άλλα καὶ τῶν.] Εἴς ΕΔ καὶ ἡμετέρας ἐπι-
διορθώσεως, ΑΤ, Άλλα τῶν δὴ ναυαλήρων. ΔΓ, Άλλα τῶν
ναυαλήρων.—**Στ. 6, Εξορισται.]** Ἐκ ΔΓ, (παρὸ τὸν Όρμου μη-
λουότι) ΑΤ, Εξορμῆσαι, ὅπερ ὄφειλον ἵσως κατὰ χώρου ἐχειν.—
Στ. 10, Καὶ εἰνιβάσασθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ εἰνιβάσασθαι
τε.—Παιδισκάρια.] Νεάριδας δούλας· τοῦτο γάρ αἱρί ποτε σημαίνει
τὸ Παιδισκάριον (παρὸ τὴν παιδισκηνὸν δηλουότι), οὐ τοὺς ἀρένας τῶν
δούλων· ὡς ἐξει συλλογίσασθαι ἐκ τεινος χωρίου Διογένους τοῦ Λαερ-
τίου (ζ', 13). Τοῦτο ἀγνοήσας ὁ Κασωβῶν, οἶμαι, ἐν τῷδε τοῦ
Ἀθηναίου (ε', σελ. 200) τῷ χωρίῳ, αἱ ἐξεφάνωτο δὲ τὰ μὲν ἡνιοχοῦντα
καὶ παιδάρια πίτυι, τὰ δὲ παιδισκάρια κισσῷ· ταῦτα τῷ γένει ὑπ-
έλαβε τοῖς παιδικρίοις τὰ παιδισκάρια, ἥλικια μόνη διαφέροντα, δέον
ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν κηρασίων, τὰ δὲ παιδάρια ἐπὶ τῶν ἀρρένων παῖδων
ἐκδέχεσθαι. Όμοια δὲ χρήσει καὶ Δουλάρια, τὰ θῆλα τῶν δούλων
καλεῖσθαι ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ Δουκεινός (Δεξιφάν. § 25). Καὶ τὸ μὲν
πρῶτον ἐσημειώσατο ὁ Στέφανος ἐν τῷ Θησαυρῷ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσ-
σης (τόμ. 3, σελ. 16) ἐπαγαγόμενος μάρτυρα καὶ τὸν Ἡσύχιον· τὸ
δὲ Δουλάριον, ἀπεναντίως τῷ Δουκεινῷ, μὴ προσχῶν αὐτοῦ τοῖς
ρήμασιν, ἐξηγήσατο (τομ. I, σελ. 1044).—**Στ. 14, Καθίσαι γάρ**
τὸ πλοῖον.] Σημειοῦ τὸ, Καθίσαι τὸ πλοῖον, ὡς σεσωσμένον ὑπὸ^{τῆς συνηθείας.}—**Στ. 19, Ἀπεγέγραπτο.]** ΗΔ, ΑΤ, Ἀπογέγραπται.
—**Στ. 21, Ομοροῖεν τῇ.]** Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Ομοιοῖεν τῇ. —**Στ. 29,**
Ἄναδειχθεῖσαν.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Άναχθεῖσαν.

ΣΕΛΙΔ. 129, στ. 2, Μακρὸν πεντηκόντορον.] Ωφειλεν εἶναι, Μα-
κρὰν, οὐχ, ὡς παρὸ ἀπασι φέρεται, Μακρόν· θηλυκὸν γάρ η Πεν-
τηκόντορος, ὑπονοούμενον ἔχουσα τὸ Ναῦς. ἐνδέχεται μέντοι
τὸν Στράβωνα πρὸς τὸ προηγούμενον, Πλοῖον, ἐπιθετικῶς συνάψαι
τοῦνομα. —**Στ. 9, Μέχρι τῆς.]** Οὐ κακῶς ὁ Κασωβῶν εἰκάζει γρα-
πτέον εἶναι, Μέχρι τοῦδε τῆς. —**Στ. 13, Οὐ γάρ μιν κ. τ. λ.]** Εἴς
ἀδηλού ποιητοῦ η ρῆσις. —**Στ. 17, Αὐτόν.]** ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῶν φέ-
ρεται γάρ πρὸς τὸν περίπλουν δῆλον δ' ἄλλως καὶ δὲ τῆς ἐπομένης
σημειώσεως. —**Οὐ.]** Ἐκ δύο ὀντεγράφων, ἐνὸς μὲν τοῦ τῆς Μόσκας,
ὢτέρου δ', φπερ αὐτὸς χρῶμαι, ΑΤ, οὖν. —**Στ. 18, Τὸ δὲ Βερ-**
γαῖον διήγημα.] Ωσπερχεὶ ἐλεγε, διήγημα πχοαπλήσιον τοῖς ψευ-
δῶις ἴσορημένοις ὑπ' Ἀντιφάνους τοῦ Βεργκίου (Ίδ. τὰς σημειώσ. τῆς